

Monumentale waarde

Het gebouw dateert uit 1968 en heeft de status van een gemeentelijk monument. 'Het schoolgebouw is in 1966-1969 gebouwd als LTS 'Nicolaas Witsen' naar ontwerp van architect A.A. van Stekelenburg (Gemeentewerken Rotterdam), in een modernistische bouwstijl die beïnvloed is door het Brutalisme in het algemeen en innovatieve bouwtechnieken in het bijzonder. Het schoolgebouw heeft een samengestelde plattegrond en bestaat uit drie paviljoens met rechthoekige bouwvolumes, platte daken en twee verbindingsgangen. De paviljoens hebben een modulaire opbouw, met een vierkant van 2 bij 2 meter als basiseenheid.'

Door de gemeente is volgende waardering aan het gebouw gegeven:

'Het schoolgebouw is van cultuurhistorische waarde vanwege de oorspronkelijke bestemming van LTS scheepsbouw. Deze functie is immers sterk verbonden met de naoorlogse herwaardering van technische scholen in het algemeen en de identiteit van Rotterdam als havenstad in het bijzonder. Het technische karakter van de voormalige LTS komt herkenbaar tot uitdrukking in de architectonische expressie van de gevels en de innovatie in techniek en materiaalgebruik. Aan het experimentele karakter van de bouw ontleent de school een grote pioniers- en zeldzaamheidswaarde. De school is van architectuurhistorische waarde als typologisch goed voorbeeld van een paviljoenschool in modernistische stijl met kenmerken van het Brutalisme; dat wil zeggen een bouwkundig en functioneel helder gebouw waarin de constructie openlijk wordt getoond en moderne materialen onbewerkt zijn toegepast. Voor de tijd van ontstaan zijn de bouwmaterialen en constructie innovatief en uniek. Hierdoor is het schoolgebouw van grote waarde voor de geschiedenis van de bouwtechniek. Vanwege het technische karakter en de grafische ontwerpqualiteiten is het gebouw een representatief en belangrijk werk van architect A.A. van Stekelenburg. De wijzigingen in het gevelbeeld en de ingrepen in het interieur zijn reversibel en doen daarom geen onherstelbaar afbreuk aan de architectuurhistorische waarde van het gebouw. De stedenbouwkundige waarde van het gebouw komt tot uitdrukking in de uitgestrekte opzet in paviljoens en de ligging op een groot en parkachtig aangelegd perceel dat markant is gesitueerd aan de hoofdstructuur van de vroeg naoorlogse woonwijk IJsselmonde. De ruime en groene opzet sluiten goed aan bij de stedenbouwkundige karakteristiek van de woonwijk. Het beeldbepalende gebouw draagt bovendien bij aan de herkenbaarheid van, en de oriëntatie binnen de stadsstructuur.

Uit het bouwhistorisch onderzoek komt samengevat naar voren dat de externe waardenstelling, die de waarden van een gebouw/complex met soortgelijke gebouwen op landelijk, regionaal of plaatselijk niveau vergelijkt, op nagenoeg alle aspecten hoog is (hoge algemene historische waarde, hoge stedenbouwkundige waarde, hoge ensemblewaarde, hoge architectuurhistorische waarde, hoge cultuurhistorische waarden, hoge bouwhistorische waarde en een gemiddelde gebruikshistorische waarde).

De interne waardenstelling bepaalt het belang van de onderdelen van een gebouw/complex. Hieruit is herleidbaar welke delen van het gebouw welke cultuurhistorische waarde vertegenwoordigen. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen 'exterieur bouwmassa' en 'interieur'. Voor het exterieur bouwmassa geldt dat 'de oorspronkelijke bouwdelen van het pand een hoge cultuurhistorische waarden hebben. Dit geldt in brede zin voor de hoofdopzet van het complex met de paviljoens en verbindingsgangen, met daarbinnen specifiek voor het toegepaste bouwsysteem'. Voor het interieur geldt dat 'alle oorspronkelijke bouwdelen zoals het staalskelet, dus de kolommen en balken, alsmede de betonvloeren van hoge cultuurhistorische waarde zijn. Alle geheel vernieuwde binnenwanden hebben een indifferente cultuurhistorische waarde toegekend gekregen.'